

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 2 1946

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

*En utførlig fremstilling
av cuebids.*

Vi presenterer:
Finn Nielsen

Spill jeg husker.

Norgesmesterskapets annen runde.

Mestrene Blommenholm utslått. Hamar runderekord 190—51.

Norgesmesterskapets 2. runde er nå ferdigspilt. Av resultatene merker vi oss at de siste Norgesmestrene Blommenholm Tennisklubbs bridgeavdeling, ble utslått av Gubbelaget. Blant andre klubber som overraskende ble utslått kan nevnes Kristiansund, B.F.S., Frigg, og K.N.A., de 3 siste fra Oslo. Videre fester vi oss ved Toppscores store seier over De 4 Ess, og Stratos, Kolbotns knepne nederlag mot Astra. Astra ledet stort etter første runde, men Stratos tok nesten alt igjen i annen. Hamar Bridgeklubb fikk runderekord med seier 109—51.

Resultatene ble:

Ogndal Bridgeklubb—Namsos Bridgeklubb	84—76	Bridgeklubb	89—71
Duplikatklubben, Steinkjer—Centrum, Trondheim	81—79	Kolbotn Bridgeklubb—Grålum Bridgeklubb	89—71
Foreingklubben, Trondheim—Trondhjems Bridgeklubb	82—78	Nøtterøy Bridgeklubb—Strømso Bridgeklubb, Drammen	82—78
Ruterknekt, Trondheim—Hjertes Ess, Trondheim	94—66	Strong, Drammen—Holmestrand Bridgeklubb	85—75
Grand, Alesund—Alesund Klubselskab	96—64	Landfaldoens Bridgeklubb, Drammen	
Stange Bridgekl. —Kristiansund Br. klubb	82—78	Avant, Tonsberg	82—78
Hamar Bridgeklubb—Braskereidsfoss Bridgeklubb	109—51	Kongsberg Bridgeklubb,—Nybyens Bridgeklubb, Drammen	82—78
Gjøvik Bridgeklubb—Eidsvoll Bridgeklubb	93—67	Lillestrøm Bridgeklubb—Klefta Bridgeklubb	96—64
Kongsvinger Bridgeklubb—Kirkenær Bridgeklubb	96—64	Sorumsand Bridgeklubb—K.N.A., Oslo	88—72
Tysedal Sjakk- og Bridgeklubb—B. P. F.'s Duplikatklubb, Bergen	82—78	Astra, Oslo—Stratos, Kolbotn	81—79
Bergens Bridgeklubb—Stavanger Handelsforenings Bridgeklubb	86—74	Matador, Oslo—B.F.S., Oslo	87—73
Knektene, Bergen—Trumf Ess, Bergen	91—69	Lilleaker Bridgeklubb—Frigg, Oslo	89—71
B. P. F.'s Bridgeklubb, Bergen—Kløver, Bergen	81—79	Sinsen Bridgeklubb—Score, Oslo	81—79
Rival, Stavanger—Sandnes Bridgeklubb	100—60	Toppscore, Oslo—De 4 Ess, Oslo	87—73
Stavanger Bridgeklubb—Dublikat, Stavanger	98—62	O.H.F., Oslo—Elektrik, Oslo	102—58
Mandals Bridgeklubb—Kristiansands Bridgeklubb	92—68	Bærum Bridgeklubb—Ruter To, Oslo	85—75
Notodden Br.klubb—Grimstad Br.klubb	85—75	De 4 Knektter, Oslo—Ringerikes Bridgeklubb, Honefoss	85—75
Skiens Bridgeklubb—Sandefjord Br.klubb	95—65	Coups, Oslo—Honefoss Bridgeklubb	91—69
Krav, Larvik—Bole og Borgestad Bridgeklubb	87—73	Gubbelaget i B.u.l., Oslo—Blommenholm Bridgeklubb	90—70
Larvik Bridgeklubb—Momp,Skien	utsatt	Samvirke, Oslo—L.B.O., Oslo	85—75
Tonsberg Bridgeklubb—Oppegård-knektene	104—56	Odd, Oslo—Systemklubben, Strømmen	95—65
Vestby Bridgeklubb—Horten Handelsstands Forenings Bridgeklubb	89—71	Sporveiens Bridgeklubb, Oslo—Oppegård Bridgeklubb	82—78
Ski Bridgeklubb—Tistedalens Bridgeklubb	86—74	Kontraktklubben, Oslo—Sparkonge, Oslo	82—78
Horten Bridgeklubb—Fredrikstad		A.B.C., Oslo—H.O.K., Oslo	94—66
		Vienna, Oslo—Grønli, Bridgeklubb	85—75
		Slemmestad Bridgeklubb—Stabekk Bridgeklubb	89—71
		Kløverknekt, Oslo—Golia Bridgeklubb	92—68
		Fellows, Oslo—Buff, Oslo	83—77
		St. Olavs Klubb, Drammen—Forsikringsfunksj., Oslo	82—78
		Foreingklubben, Oslo—Thor, Oslo	88—72
		Asker Bridgeklubb—Drammens Bridgeklubb	85—75
		Strømmen Bridgeklubb—Oslo Bridgeklubb	91—69
		Bridgekameratene, Oslo—Prinsdal Bridgeklubb	83—77
		Hobby, Oslo—Diplom, Oslo	83—77
		Rex, Oslo—Variant, Oslo	85—75
		Bridgeklubben -43, Drammen—Lierstranden Bridgeklubb	91—69
		Singleton, Oslo—Asker Tennisklubb	98—62
		Duplikatklubben, Oslo—Frysja, Oslo	95—65
		Grø, Grorud—Finish, Oslo	96—64
		Ekko, Oslo—V-klubben, Oslo	99—61
		Økonomenes Bridgeklubb, Oslo—Kjellstad Bridgeklubb, Lier	89—71
		Vikersund Bridgeklubb vant over Sandvika Bridgeklubb, da denne trakk seg.	

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 2

Februar 1946

17. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 59 334

Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniegt. 1. Tlf. 60 291

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 12 181

Abonnement: Kr. 6,00 pr. år.

Lesalng: Kr. 0,70 pr. nummer

Sunn klubbånd.

Det er klubbene som er kjernen innen Norsk Bridgeforbund. Et sunnt klubbiv er derfor også grunnlaget for en sunn utvikling av Forbundet og organisasjonene i det hele.

Det er ikke alle klubber som ledes like godt og fyller sin oppgave som de skal. En temmelig hyppig forekommende form for utglidning er de mange nye klubber som dukker opp uten noe annet formål enn å la stifterne, gjerne en klikk på 4—5 mann, få anledning til å spille kretskamper og andre representative turneringer. Forbundets bestemmelse om minimum 16 medlemmer omgås uten vanskelighet ved hjelp av mer eller mindre fingerte navn, som knytter seg til folk som aldri har sett en kortstokk eller iallfall aldri setter sine ben i klubben. Her bør det øves skarpere kontroll og det bør gripes resolutt inn i de tilfelle hvor det er åpenbart at det ikke dreier seg om en levende klubb, men om en liten gjeng som bare er opptatt av seg selv.

Den oppstyknig vi er vitne til har imidlertid dypereliggende årsaker, og her er klubbene selv ikke uten skyld. Når mange av de større klubbene ikke klarer å holde på sine medlemmer, er det fordi det svikter i ledelsen og administrasjonen. En klubb skal først og

fremst beskjeftige sine medlemmer, og alle sine medlemmer. I mange klubber er det en unødig skarp gradering mellom toppspillerne og den store masse, noe som lett resulterer i at mange føler seg forsømt eller tilsidesatt.

Her må klubbene gå inn for en mer fremsynt og vi hadde nær sagt en mer demokratisk politikk. Systemet med faste, uadskillelige makkere sesong etter sesong, er ikke bare av det gode. Prøv å skape litt variasjon, prøv å koble de sterke og de mindre sterke sammen, iallfall som en avveksling.

At de fleste av våre klubber utelukkende spiller parturneringer er heller ikke udelt heldig. Lagkampene kan være vel så morsomme, og gir utvilsomt et langt sikrere vurderingsgrunnlag. Her kan også sterke og mindre sterke par spille sammen.

Også turneringer mellom klubbene, med bredest mulig deltakelse hvor praktisk tatt alle kan være med, burde arrangeres i langt større utstrekning enn det som synes å være tilfelle.

For en klubbleidelse må alle medlemmene være likeverdige. De må alle føle seg hjemme i klubben og fullt ut nytte godt av det kameratskap og den gjensidighet som et sunt klubbiv må være basert på.

Ny vei til slem!

Kontrollmeldingene som har avløst spørremeldingene i U. S. A.

Når og hvordan cue-bids brukes.

Vi kan i dag gi leserne en mer inngående beskrivelse av årets sensasjon innen meldeteknikken — «cue-bids». Først og fremst ber vi Dem lese gjennom vår artikkel i forrige nummer, og deretter å gå løs på denne.

Vi har forsøkt å lansere et norsk navn på disse meldinger. I leksikon finner vi haugevis av norske ord for det engelske «cue», men ingen av dem egner seg til vårt behov. Det nærmeste er vink, men vi synes ikke «vinkmeldinger» klinger bra. Vi vil derfor foreslå «kontrollmeldinger». Man forteller jo ved meldingen om en kontroll i den fargen man melder, dette ord skulle derfor være nokså treffende.

Den siste utgaven av «Gold Book» viser at Culbertson har gitt opp spørremeldingene og gått helt over til kontrollmeldingene. Det skal bli morsomt å følge utviklingen i Norge, men vi skulle tro at spørremeldingene iallfall til å begynne med vil holde seg bedre her enn i Amerika.

En ting skal man huske på hvis man ønsker å benytte kontrollmeldingene: Disse danner ikke noe fast oppbygget system slik som spørremeldingene, logikken og forståelsen er satt i høysetet og man må forsøke fornuftmessig å regne ut hva makker mener hver gang. Sjansen for feil er derfor langt større enn etter spørremeldingene.

Og så gir vi et par utklipp av «Gold Book». Vi gjør oppmerksom på at vi i denne artikkel bare refererer, og ikke på noen måte gir uttrykk for vår egen mening.

Forskjellen mellom kontrollmeldinger og spørremeldinger er at man etter de første både gir og får opplysninger, mens man etter spørremeldingene bare ber om opplysninger fra makker. Det

er samme tekniske forskjell som mellom Culbertsons 4-5 grand og Blackwood. Den første både forteller og spør, den siste bare spør.

Hovedregelen er i all enkelhet følgende: Når det meldes under utgang i en farge som etter den foregående meldeserie å domme umulig kan være trumf, er meldingen en kontrollmelding.

Nord:	Syd:
1 \diamond	1 \heartsuit
3 \heartsuit	4 \clubsuit

I og med Nord's kraftige støtte i hjertet kan det neppe tenkes at Syd vil spille 5 kløver. Følgelig må 4 kløver være en kontrollmelding som viser kløverress, og at Syd har slemambisjoner.

Nord:	Syd:
1 \diamond	1 \heartsuit
3 \heartsuit	4 \clubsuit
4 \diamond	

Til tross for at Nord tidligere har meldt ruter, skulle det være unødvendig for ham å gjenta fargen på 4-trinet. Meldingen må derfor være en kontrollmelding.

En dobbelt høyning i en edel farge fastsetter vanligvis denne farge som trumf, og enhver videre melding i ny farge, spesielt i kløver eller ruter, bør betraktes som en kontrollmelding. En enkel høyning derimot er ikke tilstrekkelig.

Nord:	Syd:
1 \spadesuit	2 \spadesuit
2 gr.	3 \clubsuit

Her kan Syds hensikt være å demonstrere en svak sparstøtte. Han kommer med 3 kløver «på prøve», for å høre om denne farge kanskje passer bedre.

Når benyttes en kontrollmelding?

Kontrollmeldingene benyttes:

1. For å opplyse makker om at man tror på slem.
2. For å vise makker sine kontroller.
3. For å oppmuntre makker til å gi opplysning om sine kontroller — hvis han også tror på en slem.

De bør ikke avgi en kontrollmelding hvis De ikke behøver ytterligere opplysninger fra makker for å gå i slem.

Nord:	Syd:
1 ♠	3 ♠
4 ♣	4 ♦

Hvis nå Nord har

♠	E Kn 9 7 6 2
♥	Ingen
♦	8 5 3
♣	E D Kn 6

skal han gå rett i 6 spar. Han behøver ingen ytterligere opplysninger for å melde 6, og han kan ikke melde 7 selv om makker har 2 ess. De 3 små ruterne advarer mot dette. Å vise renonsen i hjerter vil derfor bare gi opplysninger til motparten uten å kunne hjelpe en selv.

Spesielt har man bruk for kontrollmeldinger når man har en ømtålelig sidefarge. Man kan kanskje vinne slemmen hvis man får vite om makkers kontroll her.

Nord:	Syd:
1 ♦	1 ♠
3 ♠	4 ♣

Syd har for eksempel:

♠	E D 8 6 5 3
♥	7 6 2
♦	D 5
♣	E 6

Her kan det være en slem hvis Nord har hjerter ess. Syd melder derfor 4 kløver og viser sitt ess. Hvis Nord viser hjerteresset går Syd i 6, ellers melder han 4 spar og overlater det videre initiativ til makker.

Kontrollmeldingene stiller store krav til spillerens oppfattelsesevne og

logiske sans. Er det en risiko for at man ved sin kontrollmelding lurer makker opp i en usikker kontrakt lar man det heller være.

Kontrollmeldingenes rekkefølge.

Har man flere ess å vise, går man fram i den mest økonomiske rekkefølge. Ved at dette følges strengt får man gratis en del ekstra opplysninger.

Nord:	Syd:
1 ♥	1 ♠
3 ♠	4 ♦

4 ruter er en kontrollmelding som viser ruter ess, og samtidig benekter kløver ess.

Hvorledes besvares en kontrollmelding.

En kontrollmelding krever ikke noe svar, men den innbyr makker til det. Han avbøyer innviten hvis hånden mangler tilleggsverdier, uansett om han har kontroller eller ikke.

Nord har:

♠	E Kn 6
♥	8 5
♦	10 8 3 2
♣	K 10 5 4

og meldingene går:

Syd:	Nord:
1 ♥	1 gr.
3 ♣	4 ♣
4 ♦	4 ♠

Tross sin svake hånd har Nord tilleggsverdier, han kunne meldt 1 grand med spar konge istedenfor ess-knekt. Syd kan kanskje melde slemmen hvis han får greie på Nord's spar ess.

Det finnes forskjellige måter å gi et avslag på:

1. Ved å melde 3 grand (hvis meldingene ikke er drevet høyere).
2. Man går tilbake til den avtalte trumffarge.
3. Man viser en kontroll uten å melde slik at trekkantallet forhøyes (hvis opplysningen med andre ord kan gis «gratis»).

Syd:	Nord:
1 ♦	1 ♠
3 ♠	4 ♣

4 kløver er uten tvil en kontrollmelding og en slemvitt, med spar som akseptert trumffarge. Syd har f. eks.

♠ K D x x
 ♥ x x
 ♦ E K D x
 ♣ D x x

Syd kan nå melde 4 ruter og vise sitt ruteress, men det er ennå bedre å melde 4 spar for å vise at han ikke vil lenger. Hvis han derimot har:

♠ K 10 9 x
 ♥ D Kn x
 ♦ E K Kn x x
 ♣ x

melder han 4 ruter og gir sin makker sjanse til å vise hjerteresset.

* * *

En kontrollmelding viser vanligvis esset, men garanterer ikke dette med sikkerhet. Det kan også vise kongen. En høyning av en kontrollmeldt farge viser derfor den andre høye kontroll i fargen.

♠ E Kn x x
 ♥ x
 ♦ E D x x x
 ♣ K x x

	N	
Ø	V	
	S	

♠ K D x x
 ♥ E x x
 ♦ Kn 10
 ♣ E x x x

Nord:	Syd:
1 ♦	1 ♠
3 ♠	4 ♣
4 ♦	4 ♥
5 ♣	6 ♠

Nords 5 kløver viser den kontroll som Syd mangler.

♠ K D x x
 ♥ x
 ♦ E x x x x
 ♣ E D x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E Kn x x
 ♥ D Kn x
 ♦ K Kn
 ♣ K Kn x x

Nord:	Syd:
1 ♦	1 ♠
3 ♠	4 ♣
4 ♦	4 ♠
5 ♣	5 ♦
6 ♠	

Syd bør ha minst et ess for å gjøre et slemforsøk. Siden han ikke melder 4 hjerter kan Nord plasere ham på spar ess, kløver ess har jo Nord selv. 5 ruter hos Syd er nøkkelmeldingen, som forteller Nord at slemmen bør meldes.

Til abonnentene.

Vi minner herved om at de som fortsatt ønsker å beholde Norsk Bridge Magasin i 1946, må innbetale kontingenten snarest mulig så stans av magasinet kan unngås.

Kontingenten er kr. 6.— pr. år.

Norsk Bridge Magasin's eksped.

A. M. Hanches Forlag
 Kongensgt. 4 Oslo.

En bridgeprat med Halle.

Vår gamle venn dr. Paul Stern har oppholdt seg i London under krigen og prøvet å gjøre engelskmennene interessert i sitt Wienersystem. Men briterne er en konservativ rase; skal de hoppe på noe nytt, må det iallfall være desidert bedre. Dr. Stern og hans nære engelske medarbeider, Viennaentusiastten J. Smith, har iallfall ikke formådd å overbevise det engelske bridgepublikum om at Vienna er å foretrekke for den gammeldagse Culbertson bridgens hjemland fremdeles holder seg til.

Og nå har Stern gitt opp, later det til. Sammen med den ovennevnte J. Smith har han nettopp sendt ut en bok, med den fortrinlige tittel «Sorry Partner». Boken illustrerer gjennom 120 spilleeksempler de forskjellige safety-play-varianter, og er forsåvidt en både god og nyttig bridgepublikasjon. Men det er først og fremst hefter seg ved er at alle meldingene er oppgitt etter Culbertsons system, og bare etter det.

Den gamle reven i U. S. A. har nok smilt godt i det skjegget han ikke har ved synet av denne betingelsesløse kapitulasjonserklæring. Noen sier «sorry», andre «thank you».

Men også Holger Drachmann har noe på hjertet, og han sier:

*Intet er Liv hvad i Liv ikke feilet,
Skjøgen har sit Solskin,
Du kun ditt Slott.*

En skulle tro at Culbertson hadde både slott og solskinn, men det er nå ikke greitt likevel. Han har feilet han også, og nettopp i disse dagene foreligger en ganske betegnende kapitulasjonserklæring fra bridgekongens egen hånd. Den heter «The Gold Book» utgaven for 1945, hvor han definitivt dropper de spørremeldingene han en gang var så kry av, og går inn for de cue-bids som hans gamle antagonist Sidney Lentz er det egentlige opphavet til. Mens spørremeldingene denne gang må nøye seg med 5 beskjedne sider,

ofrer Culbertson hele 30 på cue-bids! Nå er det Lentz' tur til å smile i skjegget.

«Cue» betyr nærmest «vink», men jeg synes at kontrollmeldingene dekker meningen best. Det er en videreføring av den gamle slemteknikken som var basert på essvising, men viser også konger, renonser, singeltonner og mye annet rart. Deres største fortrin fremfor spørremeldingene skulle være at de er lettere å lære og lettere å bruke. Dette er jeg nå ikke så sikker på. De er jo bare i sin begynnelse, og når Culbertson får finpusset dem en del, blir de sikkert like kompliserte som de spørremeldingene de skal avløse.

Men det er en annen åpenbar fordel en ikke kan se bort fra: de gir gjensidige opplysninger, i motsetning til spørremeldingene, hvor den ene bare spør og den andre bare svarer.

I U. S. A. har de fått en voldsom utbredelse, tross Culbertsons opprinnelige kjørlighet. Når han nå har hengt seg på, er det tydeligvis fordi det ikke lenger nyttet å stritte mot.

Er det noen her hjemme som vil prøve?

Go ahead!

Fra det svenske «Aftonbladet» henter jeg følgende interessante spill som illustrerer overflytning av hold ved skvis. (Familien Iversen hadde et lignende poeng i et av Einars spill):

Giver: Øst. Sone: alle.

♠	E D 5 3		
♥	7 5 4 3		
♦	D 6		
♣	D 10 2		
♠	K Kn 10 9 8	N V O S	♠ 7 2
♥	Ingen		♥ E K 2
♦	Kn 5 4 3 2		♦ K 9 8 7
♣	9 8 3		♣ K Kn 6 5
			♥ D Kn 10 9 8 6
			♠ 6 4
			♦ E 10
			♣ E 7 4

Årets vakreste spill.

Etter Bridge World gjengir vi et spill som amerikanerne betegner som årets vakreste, og etter å ha sett på det må vi innrømme at betegnelsen virkelig har noe for seg.

♠ Kn 10 8 6 4		♠ E 5 3 2			
♥ 7 2		♥ K D 10 9			
♦ 9 7 2		♦ Kn 5			
♣ 6 3 2		♣ D 9 4			
♠ Ingen	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	
N					
V Ø					
S					
♥ Kn 8 4 3					
♦ K 10 8 6 4					
♣ K Kn 8 7					
♠ K D 9 7					
♥ E 6 5					
♦ E D 3					
♣ E 10 5					

Spillet ble spilt i robberbridge i «Cavendish Club», New Yorks mest kjente bridgeklubb. Alle var i farensonen, Nord—Syd hadde en partscore på 60, og meldingene gikk:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♠	1 gr.	2 ♦	pass
pass	2 gr.	pass	pass
pass			

Vest åpnet med ruter 6, Øst la knekten, og Syd, den kjente spiller

Howard Schenken, stakk med damen. Syd talte 4 stikk i spar, 1 i hjerter, 2 i ruter og 1 i kløver, tilsammen 8. Men det var visse vanskeligheter med å få innkassert det siste sparstikk. Øst måtte etter sin åpningsmelding ha alle de utestående spar, og når han fikk se Vests renons ville han sikkert holde igjen til Syd ble tom. Schenken fant uten betenkning det spill som skulle narre Øst. Han spilte ruter 3, Vest stakk og fortsatte fargen. Nå var Øst renons og skulle kaste av. Han valgte det kort som for ham så minst betydningsfullt ut, spar 2. Han visste jo ikke at Syd hadde alle de 4 utestående spar.

Og så var resten lett. Schenken stakk med ruter ess og gikk på sparen. Øst måtte stikke tredje gang, og Syd fikk sine 8 stikk.

Sam. Fry jr., også en meget kjent amerikansk spiller, satt Øst. Han uttalte etter spillet: «Jeg sto på minus 6500, men jeg nød faktisk spillet. Det er en fornøyelse å se en felle bli stillet opp på en så glimrende måte, selv om det er en selv det går ut over.»

Meldingene gikk:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♦	1 ♥	1 ♠	pass
2 ♣	2 ♥	3 ♦	3 ♥
pass	pass	4 ♦	4 ♥
Dbl.	pass	pass	pass

Vest spilte ut kløver 9. Tieren ble lagt fra bordet, Øst stakk med knekten og Syd *lot ham beholde stikket!*

Nå spilte Øst 3 ganger trumf, og Syd tok omhyggelig vare på trumfsekseren på egen hånd. Dermed kom bordet inn på hj. 7. Nå fulgte kl. dame

som Øst måtte dekke med kongen. Syd stakk med esset.

Nå fulgte sparfinesse, deretter ruter dame, Øst måtte dekke igjen.

Dermed var både ruter- og kløverholdet *overført* fra Øst til Vest, som dessuten måtte holde spar. Det ble naturligvis for mye for en enkelt mann, og da Syd hadde tatt alle sine trumf, ble Vest skviset i tre farger.

Overført progressiv skvis!

R. Halle.

Den alminnelige jevne spiller.

Av *Isak Nielsen*.

Nei, jeg har nok sagt det opp igjen, jeg — det er bare for de lærde.

Det var en ganske bridgeinteressert dame av typen «alminnelige spillere», som ga meg det svaret, da jeg spurte henne, hva hun syntes om bridgemagasinet. Jeg hadde fått henne til å abonnere på det for et par år siden og nå satt vi — det var en av juledagene — og pratet litt om bridge.

Jeg så visst litt forbauset ut, for magasinet er noe av det hyggeligste postbudet kommer med til meg.

Jeg skjønte ingenting av det, smilte hun — jeg er jo ingen ekspert.

Det siste hadde hun nok rett i, men hennes svar fikk meg til å reflektere litt over «den jevne, alminnelige spiller» og denne kategoris innstilling overfor det, som skrives om bridge for tiden, både i fagpressen og dagspressen. Hun var en av de mange titusener, som betegnes som «jevne, gode spillere», en av disse titusener, som på en måte er meget bridgebegeistret og som sitter ved et bridgebord både jevnt og ofte. Det fallt meg inn, at hun, når jeg tenkte på det hun sa, igrunnen ga uttrykk for en visstnok temmelig alminnelig mening hos denne kategori av bridge- dyrkere.

Nå ja, tenkte jeg, det er jo deres egen feil, at de ingenting skjønner. Man må jo ofre litt tid og litt arbeide på sin bridge i dag, og den som ikke vil det, får bli stående hvor han står. Men allikevel kunne jeg ikke fri meg for en følelse av at kanskje hadde hun en snev av rett allikevel. Under vår videre samtale var det ikke tvil om at det en hel del av oss kaller «barne- mat», for henne var alvorlige vanskeligheter.

Det er jo ikke noe nytt jeg her forteller Dem, kjære redaktør. En, to, tre, fire tusen mennesker her i landet elsker vanskelige meldingsforløp, vriene spilleoppgaver, og gleder seg når de fin-

ner et nytt lurt trikk i et spill. Men kan vi egentlig forlange at disse fjellbestigninger i bridgens verden, som gleder oss, skal kunne forstås og nytes av den menige mann, jeg mener den alminnelige, jevne spiller.

Men hvor vil han egentlig hen med alt dette, hører jeg redaktøren si når han leser. Vil han virkelig påstå at Norsk Bridgemagasin er for godt.

Jeg nærer ingen frykt for at redaktøren vil mistenke meg for det. Men jeg har av og til tenkt litt på at alle disse titusener igrunnen har lagt mindre glede av sin bridge enn de ville kunne ha, hvis man kunne få lokket dem til å sysle litt med spillet utenfor spillebordet, få dem til å forstå *hvor* morsomt det kunne være da. Jeg kjenner en mann som sier at det hyggeligste han vet er en bridge, men som — jeg har aldri hatt hjerte til å si ham det — bare i navnet spiller dette edle spill.

La oss nå straks innrømme at bridgen i dag både melde- og spilleteknisk krever svært meget av sine dyrkere. Det er et veldig pensum av hukommelsesstoff bare i det man kan kalle den daglige bridge. Og kommer man opp i turneringsspillernes klasse, som jo også må beherske de mer sjeldne og vanskelige temaer i meldinger og spill, blir stoffet nesten overveldende. Det blir slik at man av og til undres på om det er noen i det hele tatt som behersker vitenskapen helt ut. Hånden på hjertet redaktør, kjenner De noen som kan spørremeldingene fullt ut eller som til enhver tid løser skvisens gåter. Ved skrivebordet gjør nok mange det, men ved spillebordet?

For den alminnelige spiller, slik som jeg har forsøkt å karakterisere ham, den kunnskapsmengde og viden som skal til i dag for å være en god spiller ikke noe han stort sett har anledning til, og vel heller ikke tid til å befatte seg med. Men han forlanger en enkel,

Spill jeg husker.

Finn Nielsen har vært en av Kløverknekt's støttespillere gjennom mange år. Han kan peke tilbake på en rekke flotte plaseringer, både i par- og lagturneringer. At han til fulle mestrer teorien, sier seg selv. Likeledes at han har et skarpt blikk for spillets psykologiske detaljer og at han fører sine kort eksemplarisk.

Men Finn Nielsen har også en annen egenskap, som best av alt viser at han er en spiller av dimensjoner: Han er ikke avhengig

av noen bestemt makker, han trenger ikke å være «samspilt» med noen for å gjøre seg gjeldende. Det er ikke bare det at han er en forståelsesfull makker; men han er lydhør i alle situasjoner og har en aldri sviktende tilpasnings-evne, som gjør det til en fornøyelse å spille sammen med ham.

Når De har bedt meg gi et bidrag til Norsk Bridgemagasin under spalten «Spill jeg husker», så har De sannelig gitt meg en vanskeligere oppgave enn jeg trodde. Tross jeg har spilt bridge jevnt og ofte gjennom mange år, synes jeg dessverre at jeg sjelden eller aldri har prestert noe ekstra. Dertil kommer at jeg først ganske nylig er begyndt av og til å notere ned spill som kan interessere bridge-lesere, men disse spill er benyttet annetsteds og skal derfor ikke presenteres på ny. Imidlertid har jeg gransket min hjernekasse og funnet et par spill, som selv om de ikke inneholder noen spillepoeng, iallfall bragte min makker og meg glede for en kort stund. Som bekjent kan sorg og glede skifte hurtig ved det grønne bord.

Det første spill forekom for 3—4 år siden i en utslagsrunde for Norgesmesterskapet. Jeg satt på Syds plass og fikk meg tildelt følgende hånd:

naturlig og likefrem bridge, minst mulig komplisert, uten for mange avskyninger og varianter — han skal som han sier ha en koselig stund når han går til spillebordet.

Jeg er sikker på at alle magasinetts lesere har møtt og stadig møter den alminnelige, jevne bridgespiller. Han leser aldri noe om bridge, så å si, uten en gang imellom når han i dagspressen møter et spill med en idiotisk fordeling, slik som tretten kort på en hånd eller lignende — den slags merkverdigheter fanger hans interesse.

Og nå er jeg kommet til slutten — jeg merker redaktøren trekker et lettelens sukk — og nå kommer mitt spørsmål til alle magasinets virkelige bridgedyrkere, et spørsmål som jeg selv har oppgitt å finne svar på.

Er der noen som kan svare på hvordan man skulle skrive bridge, slik at den alminnelige, jevne bidgespiller ville bli interessert og finne det så morsomt og underholdende, at han ville lese det — eventuelt savne det når det mangler i hans avis.

♠ x x x x
♥ D x
♦ x x x
♣ Ess K Kn 10

♠ x
♥ K x x
♦ x x x
♣ Ess K D 10 x x

Med Øst som giver gikk meldingene slik (makker og jeg passet):

Øst:	Vest:
1 ♦	1 ♥
1 ♠	2 ♣
3 gr.	pass

Jeg fikk altså fornøyelsen av å spille ut og fikk straks en følelse av at her nyttet det ikke med noe passivt utspill. Angrep måtte til skulle det være noen sjangse for bet. Følgelig gikk jeg straks igang med kløverne, og trakk knekten. For oversiktens skyld gir jeg like gjerne straks alle 4 hender:

♠ x	♠ 10 x x x		♠ Ess K D Kn
♥ Ess Kn 10 x x x	♥ x x	N V Ø S	♥ K x x
♦ x	♦ Ess x x x x		♦ K D Kn x
♣ D x x x x	♣ 9 8		♣ x x
	♠ x x x x		
	♥ D x		
	♦ x x x		
	♣ Ess K Kn 10		

Som rimelig var ble det lagt liten kløver fra bordet, og da kløver 8 kom fra makker, kunne det muligens i farten villedde spilleren. Jeg fortsatte straks med kløver 10. Spilleren tok en liten pause, men la så liten. På kløver konge fikk jeg så makkers styrkekast i ruter og beten var der.

Våre motstandere kom jo i en uheldig kontrakt. Spillet skal gå i 4 hjerter som er utapelig.

* * *

Neste spill er fra en av de evindelige runder om retten til en finaleplass i parmesterskapet for Oslo. Det er nærmest et eksempel på at frektheten av og til blir belønnet. Makker og jeg hadde «dårlig glid» helt fra starten av, og da min partner i Nord åpnet meldingene med 1 spar, nestemann passet og jeg satt med følgende hånd:

ble fristelsen til å forlate den slagne landsvei for sterk. Jeg smalt i 3 grand. Vest tok seg en god «drunt», passet så omsider. Dog skjønte jeg jo såpass at lysten til doubling var tilstede. Pass rundt. Og jeg fikk det absolutt eneste utspill som kunne gi meg kontrakten, en liten kløver.

Makker vartet opp med:

♠ K D x x x
♥ Ess Kn x x
♦ Kn x x
♣ x

og jeg måtte stikke Østs lille kløver med tieren. Nå, ennå var jo ikke spillet i havn. Utspillet så ut til å være fra en 4-kortfarge, men det måtte jo bringes på det rene. På kløver ess ba jeg nonchalant makker legge en ruter. Heldigvis fulgte Øst farge. Det riktige ville vel nå muligens vært å ta mine kløverstikk og håpe på hjerterfinessen, men Vests pause hadde gitt meg peiling på hvor spar ess sannsynligvis var å finne, og jeg regnet det for lite trolig at han ville bruke det straks. Følgelig trakk jeg min single spar. Det var spennende et lite øyeblikk, men Vest la liten og kongen fikk stikket.

Nå var jo alt velstand. Via hjerter konge startet jeg resten av kløverne. På de to siste la Vest ruter 9 og spar knekt. Selv la jeg ruter og spar fra bordet og Øst kastet unna i alle tre farger. Jeg tok til slutt like gjerne med hjerterfinessen og fikk 5 trekk, men makker fortalte etterpå at dette var overflødig.

Hele kortfordelingen var:

♠ Ess Kn x	♠ K D x x x		♠ 10 9 x x
♥ D 10 x	♥ Ess Kn x x	N V Ø S	♥ x x x
♦ Ess K 9	♦ Kn x x		♦ D 10 x x
♣ Kn 9 x x	♣ x		♣ x x
	♠ x		
	♥ K x x		
	♦ x x x		
	♣ Ess K D 10 x x		

Til slutt har jeg lyst til å ta med et parti fra årets elite-turnering. Ikke fordi selve spillet har noen interesse, men jeg kan ikke huske å ha vært vitne til bedre strategiske meldinger enn de min makker Ivar Dæhlin preserterte i nedenstående spill:

♠	K D 9 8 x x	♠	Ess x	♠	Kn 10 x x
♥	Ess x x	♥	x	♥	K D Kn 10 x x x
♦	Ingen	♦	Ess K Kn x x x x	♦	10
♣	Kn x x x	♣	Ess	♣	K

♠	x	♠	N	♠	x
♥	x x	♥	V	♥	Ø
♦	D x x	♦	S	♦	K
♣	D 10 9 x x x	♣		♣	

Giver Øst. Øst—Vest i faresonen. Som Øst—Vest satt Falck-Pedersen og Leif Christiansen. Dæhlin satt Nord. Meldingene gikk således:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♥	3 ♣	4 ♣?	pass
4 ♥	pass	pass	5 ♦
pass	pass	5 ♥	6 ♦
dobl.	pass	pass	pass

Etter at motparten hadde forsynt seg med hjertes konge, la Dæhlin opp sine kort. Og jeg vet ikke hvem som var mest forbauset av oss andre 3, vi trodde jo alle han hadde stampet.

Det mest alminnelige resultat i spillet var 6 hjertes eller spar med 1 dobbelt bet.

Vår lille julekonkurranse.

Deltagelsen har vært overveldende. Den tidligere redaktør, Erling Wagle, som har gitt oppgavene, er i full gang med å gjennomgå besvarelsene. I neste nummer vil premielisten foreligge, sammen med herr Wagles kommentarer til de forskjellige oppgaver.

Oppgavekonkurransen 1945. ^m₁₀

Resultatet av fjorårets oppgavekonkurranse (Ekspertklubben) vil bli offentliggjort i Mars-nummeret.

Norge eller U.S.A.

Med sine 20 000 medlemmer er Norsk Bridgeforbund uten sammenligning Europas største bridgeorganisasjon. Den eneste nasjon som på dette område kan gjøre oss rangen stridig er amerikanerne, men det er meget tvilsomt om noen av U.S.A.'s to store bridgeorganisasjoner kan oppvise et så høyt medlemstall. Det er ikke en gang sikkert at de sammenlagt kan gjøre det.

Med sin 16. årg. er «Norsk Bridgemagasin» uten sammenligning Europas eldste regelmessige bridgepublikasjon. Den eneste nasjon som også på dette område kunne prøve å gjøre oss rangen stridig er U.S.A., men det er sikkert nok, at Culbertsons «The Bridge World» ikke er eldre, og at de som måtte være det, ikke eksisterer idag.

Norsk bridge, Norsk Bridgeforbund og «Norsk Bridgemagasin» er knyttet uløselig sammen. Magasinet er eldre enn Forbundet, men selve bridgen er naturligvisvis eldst. I dens og Forbundets tjeneste har «Norsk Bridgemagasin» virket trofast og utrettelig gjennom de 16 år det har eksistert. Det er idag Europas eldste og mest utbredte bridge-tidsskrift. Denne kjennsgjerning trenger ingen nærmere kommentar, den taler for seg selv.

Norsk Bridgemagasin

Redigert av: Isak Nielsen, Otto Krefting, Erling Wagle og R. Halle (fra januar 1946).

Utgitt av:

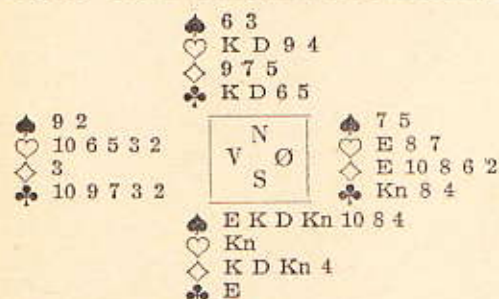
A. M. Hanches Forlag

Kongensgt. 4, Oslo.

Løssalg kr. 0,70 pr. nummer.
Abbonnement kr. 6,00 pr. år.

Lavinthalsignalet.

Det hender at begge motspillere er klar over at det må skiftes til en ny farge, men utspilleren er ikke klar over hvilken farge makker ønsker skift til. De vanlige positive og negative signaler nytter ikke her, fordi det dreier seg om en annen farge enn den utspilte. For å hjelpe på dette foreslo amerikaneren *Hy Lavinthal* at man skulle kaste signal i den farge det ble spilt i. Dette ble gjort på den måte at man ved å kaste et høyt kort fortalte at man ønsket skift til den høyeste av de gjenværende farger, og ved å kaste et lavt kort skift til den laveste farge. Man så bort fra trumffargen, slik at det bare ble 2 farger igjen. Forutsetningen for at det skal bli et Lavinthal-signal er at begge makkere er klar over at det ikke kan være et vanlig styrke- eller svakhetskast. Et eksempel:

Syd spiller 4 spar. Vest begynner med ruter 3, en tydelig singelton. Øst skjønner nå at han må veilede sin makker litt, slik at han spiller hjerter tilbake. Han returnerer derfor ruter 10, den høyeste han har, og ber derved om skift til den høyeste av de gjenværende farger utenom trumffargen, altså her hjerter. Vest er med på notene, han stjeler, gir hjerter igjen og får nok et stjelestikk — 1 bet.

Dette så jo lovende ut i teorien, og de beste spillere verden over begynte å bruke Lavinthal. Men etter å ha benyttet det en stund begynte man å oppdage konvensjonens svakheter. For det første forekom det svært ofte misforståelser, dette med når det er tydelig

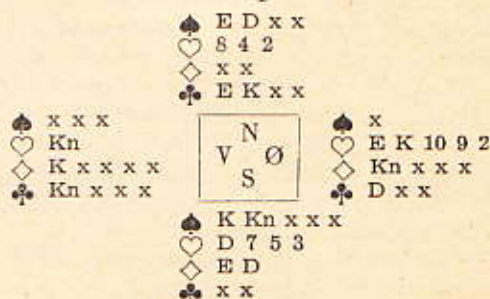
for begge at det må skiftes farge er et nokså svevende begrep. Det hender ofte at den ene spiller tror det er et Lavinthal-signal og den annen det er et vanlig styrke- eller svakhetskast.

En annen feil ved Lavinthalsignalet er at man savner et svakhetsignal, som viser at man ikke har styrke i noen av de utspilte farger. Se på følgende eksempel:

Syd åpner meldingene med 2 hjerter. Nord sier 4 hjerter, som blir slutt-meldingen. De sitter Øst. Makker spiller ut spar 5, og De tar for esset og kongen. Makker legger treeren annen gang. De forstår nå at han er renons, og vil gi ham stjeling. Men hvilken spar skal De returnere hvis De bruker Lavinthal? Spiller De nieren gir makker ruter i retur, spiller De toeren får De kløver. Det kan hende makker har en dame eller konge i en av disse farger, og at han mister et stikk ved å spille fargen ut. Hvis nå De uheldigvis skulle gi ordre om denne farge, hva da? De kan lett komme til å gi melder en håpløs kontrakt. Det De savner er et signal som gir makker beskjed om at han får greie resten selv.

Et annet eksempel:

E K S P E R T K L U B B E N

Desember-konkurransen

1. premie: Finn Opsahl, Koppang.
2. premie: Lorentz Strand, Tønsberg.

Oppgave nr. 3.

♠ D 10 9 2
♥ E D 10 2
♦ E 4
♣ D 8 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K Kn 8
♥ 3
♦ K D 8
♣ E 7 6 5 2

De spiller 6 spar som Syd. Motparten har ikke meldt. Vest starter med ruter knekt. Hvordan vil De spille? Begrunnelse.

Oppgave nr. 4.

♠ E 7
♥ 8 5 2
♦ K 7 6
♣ E K 9 4 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ K D 10 6 5 2
♥ E 10
♦ Kn 4 3
♣ 7 5

Syd spiller 4 spar. Vest begynner med hjerter knekt, Øst tar kongen og esset. Den naturlige fortsettelse er nå hjerter 10, som presser Syds dame ut. Kommer ikke tieren (eller nieren) i retur kan Syd vinne ved å legge liten hjerter, og kaste en av bordets ruter på hjerter dame etter å ha trumfet ut. Men hvis Vest leser tieren eller nieren som et ønske om skift til ruter, som han skal ifølge Lavinthal, får Syd ikke noen rutertaper og klarer seg fremdeles. Betevarianten er tieren eller ni-

Syd gir. Øst-Vest i faresonen. Meldingene går:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	1 ♥	2 ♣	pass
2 ♠	3 ♦	dbl	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest spiller ut hjerter konge. Hvordan skal Syd planlegge sitt spill? Begrunnelse.

For riktig løsning av disse to oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier. 1. premie: 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie: kr. 10,— i kontanter.

Løsningene sendes redaktøren, R. Halle, postboks 120, Bestun, innen 15. mars 1946.

Løsning til oppgave nr. 1.

♠ K 9
♥ 7 5 4
♦ E K 6
♣ E D Kn 10 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ E Kn
♥ E D Kn 6 3
♦ 7 5 4 2
♣ K 9

eren fra Øst, og skift til spar eller kløver hos Vest. Men se det får en Lavinthalspiller ikke til.

* * *

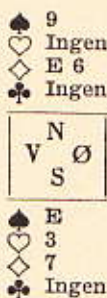
Svært mange har hatt slemme erfaringer med Lavinthalsignalet i det siste, og det er en stigende tendens til å kaste hele konvensjonen overbord og greie seg med sunn fornuft, som man pleier å komme temmelig langt med.

Rolf Bøe.

Syd spiller 6 grand, ingen meldinger fra motparten. Vest spiller ut ruter dame. Hvordan vil De spille som Syd?

De teller 2 stikk i spar, 2 i hjerter, 2 i ruter og 5 i kløver, tilsammen 11. Det tolyte kan De få ved å godspille hjerterfargen hvis den sitter fordelt 3-2 eller hvis Øst har kongen. Men De må også gardere Dem mot kongen hos Vest, og spiller derfor slik:

De stikker ruter dame og spiller hjerter fra bordet. Hvis Øst viser renons legger De knekten. Det beste motspill fra Vest er å legge liten, De fortsetter da med hjerter dame. Nå må Vest stikke, ellers har De kontrakten. La oss si han fortsetter med hjerter, (likegyldig) De tar da alle kløverstikkene og spar konge, og stillingen er:

Nå fortsettes med spar 9 fra bordet. Hvis Vest opprinnelig hadde 4 ruter ved siden av hjerterne er han nå skvist.

Spiller Vest ruter i retur når han er inne blir sluttposisjonen 1 spar, 1 hjerter og 1 ruter hos Nord og hjerter esset dobbel og en spar hos Syd. De må da passe på og la Nord være inne på siste sparstikk, og vinner på samme måte.

Hvis Øst følger hjerter i stikk 2 er det 2 forskjellige fordelinger av hjerterne som kan skaffe Dem bry, den ene er resten hos Vest og den annen er kongen singel hos Vest. Har Vest de 4 vinner De ved å legge knekten og spille på skvis på omtrent samme måte som ovenfor. Har han derimot bare kongen singel må De ta esset.

Siden vi ikke har andre holdpunkter må vi ta sansynlighetsberegningen til hjelp. Det er nøyaktig like

stor sjanse for de 2 fordelinger av hjerterne, konge singel eller konge singel eller konge fjerde hos Vest. Det avgjørende blir da at hvis Vest har kongen fjerde kan De ikke vinne med mindre han også har 4 rutere, mens De derimot hvis han har kongen singel kan vinne ved å slå esset uansett hvordan ruterne sitter. De skal derfor stikke med hjerter ess.

Denne oppgave, å velge mellom 2 forskjellige sansynligheter, er noe utenfor det vanlige, men vi har allikevel tatt den med fordi vi synes den er morsom. For ikke å være altfor strenge har vi imidlertid besluttet oss til å gi riktig løsning til alle som har sett begge varianter. Men det er det minste vi forlanger.

Løsning til oppgave nr. 2.

Syd åpnet med 1 kløver, Vest pass, Nord 1 hjerter og Øst 1 spar. Til slutt havnet Syd i 6 kløver uten flere meldinger fra motparten. Vest doblet.

Vest spilte ut spar dame, Syd stakk med esset og spilte kløver knekt som fikk løpe. Den holdt. Så fulgte liten kløver til kongen, nå viste Øst renons og la en liten spar. Hvorledes vil De spille videre som Øst?

Sjansen er at De kan få Vest til å spille trumf opp til Dem til slutt; det kan De tvinge ham til hvis han har en bestemt fordeling. De stjeler en spar, spiller ess og konge i ruter og fire ganger hjerter. Hvis Vest følger hele tiden vil han sitte igjen med tre trumf til slutt, han må stikke Deres siste hjerter og spille trumf opp til Deres Ess 10.

Følgende oppnådde score for Desember-konkurransen:

2 poeng:

Aadne, Reidar, Oslo.
Aarskog, Kristoffer, Fitjar.
Arnesen, Kristian, Narvik.
Eriksen, Trygg, Bodø.
Evjen, Arvid, Hamar.
Gjestland, Tormod jr., Herøya.
Haagensen, Sverre, Oslo.
Hamre, Sigurd, Stavanger.
Hansen, Kristen, pr. Sandefjord.
Hoel, Håkon, Harstad.
Iveland, Thomas Th., Birketveit.
Jansen, Erik, Bergen.
Jensen, J., Stavanger.
Johansen, Birger, Drammen.
Larsgård, Oluf, Helgeland.
Lie, Johan, Mo i Rana.
Methi, Bj., Harstad.
Mortensen, Trygve, Sandnessjøen.
Møller, Ingolf S., Strømmen.
Mørck, Bjarne, Rjukan.
Nicolaysen, V. B. Sarpsborg.
Nilsen, Rolf, Larvik.
Opsahl, Finn, Koppang.
Paulsen, A., Bygdøy.
Petersen-Øverleir, K., Mo i Rana.
Ravlo, Odd, Verdal.
Risnes, Rolf, Kr.sand.
Rosquist, Olav, Nasslarp, Sverige.
Rydsaa, Bjrne, Mo i Rana.
Schinstad, Dagfinn, Trondheim.
Strand, Lorentz Tønsberg.
Svenning, Kr., Narvik.

Tangen, Ivar, Steinkjer.
Taugbøl, T., Skogns st.
Tokle, Haakon, Isfjorden.
Wiik, Hans, Fredrikstad.

1 poeng:

Andersen, Alfred, Gresvik.
Bakken, Asm., Trondheim.
Bylund, Albin, Steinkjer.
Dahl, Magnus, Sinsen.
Franten, Ernst, Tyssedal.
Gunnæs, Haakon, Skien.
Hvalrygg, Daniel, Notterøy.
Viktor Klausen, Bergen.
Lund, Harald, Lilleaker.
Møhle, O. R., Oslo.
Netland, Karl, Jæren.
Nygård, Andr., Sandvolla.
Ottersen, Finn, Kr.sand S.
Richardsen, A. J., Oslo.
Rinnan, fru, Trondheim.
Skauge, Jakob, Eidsvoll.
Skrede, Magne, Elverum.
Stormbo, L., Oslo.
Strand, Trygve, Oslo.
Strøm, Arne E., Tønsberg.
Svanberg, Erling, Bodø.
Tvedt, Leo, Tyssedal.

Ved loddtrekningen ble 1. premie, 2 kortstokker fra Emil Moestue A/S., Oslo, vunnet av herr Finn Opsahl, Koppang, og 2. premie, kr. 10,— i kontanter, av herr Lorentz Strand, Tønsberg.

Turneringsspørsmål.

Av Rolf Bøe.

Fair — Ikke fair.

En innsender skriver og beretter om følgende spill:

♠ E 8 6	♠ 7 5	♠ K 10 9
♥ 7	♥ ingen	♥ 8
♦ ingen	♦ D 6	♦ ingen
♣ ingen	♣ ingen	♣ ingen
	N V Ø S	
	♠ D kn 2	
	♥ ingen	
	♦ 5	
	♣ ingen	

Øst spilte en hjerterkontrakt, syd var inne og spilte ut spar knekt. Øst spør syd om han spiller knekt fra dame-knekt (Rusinows kon-

vensjon). Syd svarer nei. Øst stikker så med esset på bordet og trekker liten spar, som han kniper med tieren. Da det viser seg at Syd har damen blir Øst meget forternet og beskylder ham for unfair spill. Syd forsvarer seg og sier at han ikke har noen plikt til å fortelle motparten at han bruker et falsk kort. Avtalen mellom ham og makker går ut på at damen skal spilles i dette tilfelle, slik som over 99 % av norske spillere gjør. Om Syd går utenfor reglene plikter han ikke å fortelle noen om det.

Vi er helt og holdent enig med Syd. Da spørsmålet imidlertid har vakt en sterk diskusjon er det nødvendig med et par kommentarer for å klarne begrepene.

Rusinow og andre like sjeldne konvensjoner kan kun benyttes hvis det blir meddelt motparten på forhånd. Når dette ikke er gjort har motparten lov å gå ut fra at slike konvensjoner ikke benyttes; hvis det under spillet skulle vise seg at de allikevel benyttes kan man klage til turneringslederen som vil sørge for beskyttelse. Det er således ikke nødvendig å spørre i det hele tatt.

Men ifølge lovens § 5 har en spiller allikevel rett til å spørre, men spørsmålet skal rettes til utspillerens makker, altså her Nord, og formes slik: «Har dette utspill noen betydning som De kjenner, men ikke jeg?» På dette kan Nord med god samvittighet svare nei, og alt er i orden.

I praksis hender det imidlertid ofte at slike spørsmål rettes til utspilleren, og han pleier å svare. Hvis Syd ikke hadde hatt damen ville han selvsagt uten videre svart nei. Derav følger at hvis Syd hadde henvist til Nord, betenkt seg litt før han svarte eller gitt et unnvikende svar, f. eks. «det er ingen avtale.» vil Øst med en gang få en sterk mistanke om at det her er brukt et falskt kort. For å beskytte seg selv måtte derfor Syd uten betenkning svare nei. Heri ligger ikke noe unfair, Øst spør på en ukorrekt

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

måte og må finne seg i et slikt svar.

Hvis det skulle være unfair av Syd å svare som han gjør, kunne en melder stadig benytte seg av dette og spørre når han vil forsikre seg om at motparten ikke benytter falske kort. Det er forresten mange som gjør det, i håp om at utspilleren skal røbe seg med svaret. Skulle det være noe mindre fair i dette eksempel må det derfor være *spørsmålet*, ikke svaret.

Nye bøker.

Rolf Bøe: Bridgeturneringer. Turneringslederens håndbok. Halvorsens Bokhandel, Oslo.

Rolf Bøes nye bok: «Bridgeturneringer» er den hittil fyldigste framstilling av arrangementsteknikken i norsk bridgeletteratur.

Og la det være sagt med en gang: framstillingen er ikke bare fyldig, men også velordnet, oversiktlig og meget instruktiv. Den er ment som håndbok for klubber og turneringsledere, som heretter ikke skal behøve å famle i blinde hver gang de skal gi seg i kast med en turnering utenom den aller enkleste Mitchell eller Howell.

Rolf Bøes bok inneholder alt av skjemaer, plansjer og tabeller som en turneringsleder kan få bruk for. Den gir også anvisning på en rekke morsomme og mindre kjente turneringsformer, som vil by på kjærkommen avveksling i klubbene.

Kort sagt: uunnværlig for alle turneringsledere.

R. H.

Aktuell nyhet!

Rolf Bøe:

BRIDGE-TURNERINGER

Håndbok
for
turneringsledere.

Hos alle bokhandlere - Pris kr. 7,84 innb.

Førlagt av Halvorsens Bokhandel, Oslo.

Oppgave for begynnere.

♠ 6 5 2
♥ 10 8 7
♦ E 3 2
♣ D 10 9 4

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E K D Kn 10 3
♥ K D
♦ D Kn 10
♣ K 2

Syd gir, alle i faresonen.

1. Angi meldingsforløpet, under forutsetning av at motparten bare melder pass.

2. Anta at Syd spiller 4 spar. Vest spiller ut ruter 6. Hvordan vil De spille som Syd?

Svar se side 20.

Oppgave fra praktisk turneringsbridge.

I

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E D kn 9 x
♥ D x
♦ x x x
♣ x x x

Nord-syd er i sonen, øst-vest utenfor. Nord-syd har på forhånd opplyst at de bruker svake 3-åpninger.

Med nord som giver er meldingene gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	pass	3 ♠	pass
pass	???		

Hva vil De melde som øst med ovenstående hånd?

Se løsning på side 20.

II

Nord-syd er i sonen, øst-vest utenfor. Øst-vest bruker Vienna og med vest som giver er meldingene gått:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	pass	1 ♣	pass
1 ♠	pass	pass	???

Hva vil De melde som syd når Deres hånd er:

	N	
V	Ø	
	S	

♠ K x x
♥ E Kn 10 x
♦ K x
♣ x x x

Se løsning side 20.

SPØRRESPALTEN

Var med på et morsomt spill i helgen som forårsaket en livlig dispuitt mellom syd og nord om hvorledes de skulde komme i storstem. Kanskje De hjelper oss. Kortene var:

♠ K 9 8 6 4 3 2
♥ E K 10 3 2
♦ 8
♣ ingen

♠ 5
♥ 5
♦ K 10 9 6 3 2
♣ K Kn 10 6 3

	N	
V	Ø	
	S	

♠ D 7
♥ 8 7 4
♦ D kn 5 4
♣ E 9 4 2

♠ E Kn 10
♥ D kn 9 6
♦ E 7
♣ D 8 7 5

Svar:
Vi vilde meldt slik:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♠	pass	2 ♥
pass	4 ♦ ?	pass	4 gr.
pass	5 ♦ ?	pass	5 ♠
pass	7 ♥		

Syds beste melding i første runde er 2 hjerter. 2 grand er ikke godt med 2 firekortsfarger, særlig ikke med en meldbar hjertefarge. Nord kommer så med 4 ruter, spørremelding med hjerter som trumf. Syds svar viser enten ruteress og et ess til eller ruterkonge og 2 ess. For å få nærmere beskjed om dette spør nord påny i ruter, og får svaret 5 spar, som betyr esset i ruter og spar. Nå kan nord gå i 7 hjerter; enten har makker esset tredje i spar, da er det sannsynlig at fargen går. Eller han har esset annen eller singel, da kan fargen etableres ved stjeling.

3. runde i Norgesmesterskapet.

Følgende kamper spilles i 3. runde:

kamp nr.

- 164 Ogndal Bridgeklubb, Steinkjer — Forcingklubben, Trondheim.
- 165 Ruterknekt, Trondheim — Duplikatklubben, Steinkjer.
- 166 Hamar Bridgeklubb — Grand, Alesund.
- 167 Vikersund Bridgeklubb — Tyssedal Sjakk- og Bridgeklubb.
- 168 Knektene, Bergen — Stavanger Bridgeklubb.
- 169 Bergens Bridgeklubb — B. P. F.'s Bridgeklubb, Bergen.
- 170 Rival, Stavanger — Mandals Bridgeklubb.
- 171 Skiens Bridgeklubb — Notodden Br.kl.
- 172 Krav, Larvik — Kongsberg Bridgeklubb.
- 173 Landfaldøens Br.kl., Drammen — vinner Larvik Br.kl./Momp, Skien.
- 174 Tonsberg Bridgeklubb — Nøtterøy Br.kl.
- 175 Horten Bridgeklubb — Bridgeklubben-43 Drammen.
- 176 Gjøvik Bridgeklubb — Stange Br.klubb.
- 177 Sorumsand Bridgeklubb — Kongsvinger Bridgeklubb.
- 178 Strong, Drammen — Singelton, Oslo.
- 179 Vienna, Oslo — De 4 Knekter, Oslo.
- 180 Vestby Bridgeklubb — Bridgekameratene, Oslo.
- 181 Hobby, Oslo — Coups, Oslo.
- 182 Kontraktklubben, Oslo — St. Olavs Klub, Drammen.
- 183 O. H. F., Oslo — Gubbelaget, Oslo.
- 184 Bærum Bridgeklubb — Samvirke, Oslo.
- 185 Matador, Oslo — Astra, Oslo.
- 186 Kloverknekt, Oslo — Ski Bridgeklubb
- 187 Asker Bridgeklubb — Odd, Oslo.
- 188 Gro, Grorud — Toppscore, Oslo.
- 189 Kolbotn Bridgeklubb — Duplikatklubben, Oslo.
- 190 Rex, Oslo — Forcingklubben, Oslo.
- 191 Lilleaker Bridgeklubb — Liljestrøm Br.kl.
- 192 A. B. C., Oslo — Strømmen Bridgeklubb.
- 193 Økonomenes Bridgeklubb, Oslo — Sinsen Bridgeklubb.
- 194 Slemmestad Bridgeklubb — Sporveiens Bridgeklubb.
- 195 Ekko, Oslo — Fellows, Oslo.

De interessanteste møter ser ut til å bli Rex — Forcingklubben og Hamar Bridgeklubb — Grand, Alesund. Vi skal ikke begi oss ut på noen tippetforsøk i de forskjellige kamper, men vi tror ellers at de lag som forøvrig pleier å komme til finalen vil vinne sine kamper.

Oppegård Damebridgeklubb

har arrangert en åpen mixturnering over 2 aftener. Turneringen ble avvirket etter Mitchells system. Nord-Sydsiden ble vunnet av Hans Jacobsen m. frue, Vestby, m. fru Karl-

sen og Karsten Olsen, Kolbotn, på annen plass. På Øst-Vestsiden vant Paal Strand, m. frue, Kolbotn, med Holm-Thømt m. frue, Ski på annen plass.

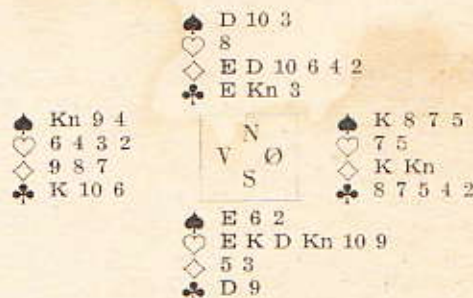
Narvesens Norgesturnering i bedriftsbridge.

Narvesens Klokkekompani har satt igang en bedriftsturnering for firemannslag med deltakelse av 169 lag fra hele det sydlige Norge. Turneringen arrangeres etter mønster av Norgesmesterskapet for klubber, med sluttkamper i Oslo 10. 11. og 12. mai. Første runde er ferdigspilt, og når dette leses er annen runde igang med 64 kamper. Det vil føre for langt å referere hele resultatlisten, men vi skal komme tilbake til turneringen senere.

En effektiv bløff.

Hvis det skal være noen vits ved en bløff må det være mening i den. Å bløffe i tide og utide uten å ha noen bestemt grunn for det fører ikke fram. resultatet blir bare at makker ikke forstår noen ting av det hele. I alminnelighet pleier man å si at for hver vellykket bløff følger 5 mislykkede.

Enkelte ganger kan man derimot gå så listig fram at den stakkars mot-spiller nesten er nødt til å gå på limpinnen. Den gode spiller venter med å bløffe til en slik situasjon forekommer, da kommer hans bløff som et lyn fra klar himmel.

Syd spilte 6 hjertier uten meldinger fra motparten. Vest begynte med trumf. Syd stakk og fortsatte trumf-

Løsning på oppgaver fra praktisk bridge

(side 18.)

I

ingen fire ganger, idet han la 2 kløver og 1 ruter på bordet. Så kom en ruter, bordet knep med damen. Øst hadde under trumfingen fundert på motspillet, og funnet ut at her var tiden inne til en liten bløff. Han la derfor *ruter knekt*. Den stakkars Syd måtte jo tro at Vest opprinnelig hadde K 9 8 7 i ruter, han spilte seg derfor hjem på spar ess og tok rutersaksen en gang til. Nå kom Øst inn, og hadde oppnådd sin hensikt. I mellomtiden hadde Syd godspilt Østs spar konge, som brakte beten.

Det er fristende for øst å doble. Men det er opplagt at makker ikke kan ha noe særlig i spar, og at han vil melde etter doblingen. De er ikke preparert for en melding av makker på 4-trinet, og det er trass alt bedre at motparten går bet enn at de skal gjøre det.

Ergo: Pass!

Spillet er fra Skiens jubileumsturnering. Øst dobltet og makker meldte lykkelig 4 hjerter, som imidlertid resulterte i 2 beten. Syd vilde gått 2-3 beten i 3' spar-kontrakt. De fire hender var:

♠ 8 5	♥ K 8 6 5	♠ E D kn 9 6
♥ D 10 8	♦ E D 8 5	♥ D 4
♣ K	♣ 10 6 4	♦ 7 6 4
♥ E 10 9 7 2	♠ 10 7 4 3 2	♥ kn 3
♦ E kn 9 5	♥ kn 3	♦ K 3 2
♣ 10 6 4	♣ K 9 3	♣ kn 7 2

N
O V
S

Oslo vant interkretskampen for damer mot Follo.

Oslo og Follo spilte en interkretskamp for damer fredag 25. januar. Hver krets stilte 2 lag, som spilte en kamp på 16 spill mot hvert av motpartens lag. Oslo vant med 6 vinnerpoeng og 153 matchpoeng mot Follas 2 vinnerpoeng og 103 matchpoeng. Det beste laget ble: Fru Syse—fru Stegmayer, fru Baumann—fru Wego.

Det var selvsagt fristende for øst å doble i håp om pass fra makker, men det er overveiende sannsynlig at makker vil ta ut, derfor er pass det tryggeste.

Svar på oppgave for begynnere

1. Syd bør åpne med 1 spar, og Nord bør svare 1 grand. Han har 1 + HS fordelt på to farger, og det er mer enn nok. Syd har med spar som trumf 8½ spillestikk, og dette berettiger ham til å gå rett i 4 spar så snart han hører at makker har noe i det hele tatt.

2. De må stikke med ruter ess på bordet med en gang, og ikke la återen gå hjem i håp om at Vest har spilt ut fra kongen. Faren er at Vest har spilt ut fra en singelton, når ruter kommer tilbake vil De tape 2 ruterstikk og 2 ess. Ved å stikke med ruter ess med en gang er De sikker, De trumfer ut og kan bare tape et stikk i hver av de øvrige farger.

II

Her bør De melde 1 grand. Det er riktig nok at hånden er svak og at det kan være risikabelt å sette meldingene i gang i gjen når selv er i faresonen. Men det er tydelig at makker må ha en viss styrke, og i duplikat må en ikke gi seg uten sverdslag når det gjelder kamp om en delkontrakt.

Nord åpner med 1 spar, og vest dobler. Kan man kalle dette for en form for motstandsbevegelse hos vest?

(Dansk Bridge).

Hvis Deres makker melder 5 hjerter etter Deres 4 grand (Blackwood), kan man da si at han er en SS mann?

(Dansk Bridge).